

polgárokkal és ami ekzsztenciánkkal szemben pártol, idegenek. Ma itt vannak, holnap más városban. Összevásárolnak egy csomó rossz holmit, kibérelnek egy jó bolt-helyiséget, nagy cifra vászon-táblát tesznek ki az utcára és odaesdítik a közönséget. Ha megcsinálták az üzletet, mennek tovább. Az iparhatóság ennek tudatában mégis egymásután adja ki az újabb és újabb engedélyeket és ezáltal elősegíti a szegedi kereskedők anyagi megkárosítását! Ezt az ügyet különben a kereskedelmi kamarában is szóvá fogjuk tenni.

Panaszunk közlését kérve vagyunk a szerkesztő urnak

kiváló tisztelői

(Aláírások.)

Utána jártunk a szegedi kereskedők panaszána és teljesen beigazoltuk találtuk annak jogosultságát. Egy idő óta valóban veszedelmesen érzik Szegeden, hogy ha megbukik egy kereskedő, akkor nem csak en detail árusítja ki néha maga a csődtömeggondnok az üzletét (erre nem régen volt példa), hanem a visszamaradt árut eladja egy árusítónak, ez aztán három-négy hónapra megtelepszik, ha a csődtömegi áruk elfogytak, beszerez más olcsó árukat és tényleg ártalmára van a szegedi kereskedelemnek. Jelenleg csak úgy nagyjából széttekintettünk a városban, egész sereg ilyen alkalmi üzletet találtunk.

Mindjárt a város kellős közepén találunk egy alkalmi-áru eladási üzletet. Igaz, hogy nem lehet könnyen rátalálni, mert a nagy kék cégtáblán a következő fölírás látható: *Légszeszgyári mintaraktár.* A kirakatban azonban nagy meglepetésre nem gázcsillárok, csövek, izzók és villanykörtek vannak, hanem gallérok, ingek, fehér mellények, harisnyák, nyakkendők és egyéb „alkalmi árucikkek”. Az ajtó fölött egy kis tábla magyarázattal is szolgál, lévén rajta kék ceruzával fölpingálva: *Feldenblüh Mór divatáru eladása.* Ez az üzlet már tehát „alkalmi”. A szegedi divatáru kereskedőkkel konkurál; olcsó árért tetszetős dolgokat kínál és ha elkel az alkalmi áru, tovább megy egy várossal az árusító. De ez csak egy a sok közül.

Alig hagyjuk el a Klauzál-teret, már a Feketesas- és Kigyó-utca sarkán egy újabb ilyen fajta üzlet tűnik szemünkbe. Mert különös bajáságuk ezeknek az üzleteknek, hogy azonnal, már messziről szembe tűnnek. Rendes cégtáblája ugyanis egyiknek sincs, hanem a cégtábla helyére nagy vászondarabot szegeznek ki, amelyen tarka, vöröses, meg kékes betűkkel nyomtatják rá a cégfelírást. Ez természetesen kitűnik a többi kereskedő szolid cégtáblái közül. A Feketesas-utcai üzletnek is ilyen a cégtáblája, a szövege azonban már ravaszabb, egészen megtévesztő hatást tesz az emberre. Az áll rajta: *Paplan és szőnyeg gyári raktár.* De közvetlen a kirakat alatt, ott van a jellemző tábla: *nagy alkalmi vétel.* Kitűnik tehát, hogy nem egy gyárnak rendes szegedi lerakatát árusítja ez az üzlet, hanem ez is csak csődtömegből és parti-árukból élőködik, a szegedi, állandó kereskedelem kárára.

A Tisza Lajos-körut sem mentes az alkalmi üzletektől. A Goldschmidt-palotában a sarkon, ahol valamikor Nagy Béla divatáru üzlete volt, most „Cipő-forrás” van, „mindenkor nagy alkalmi vételek”-kel. A cégtábla mellett áll egy kis hirdető tábla: „e bolt kiadó”. Tehát állandó üzlet itt sincs. A bolt direkt átmeneti tanyája az alkalmi vásároknak. Ugyanilyen üzlet van a Kárász-utcán is, a volt Berecz-féle előkelő divatáruháznál helyén. Most a kirakatba kitömött polycák ülnek és nagyban folyik az alkalmi kiárusítás. Az ajtó felett itt is kiszégezték a jellemző vászon cégtáblát és rajta van a kiárusító neve: *Kertész M.* Itt már hónapok óta árusítanak, de az áru még most sem fogyott el, mert az élelmes ember közbe új árut vásárol és ezt adja el, mint a Berecz-féle üzletből megmaradt árukat. Hogy ez a komoly szegedi divatáru cégeknek mennyi veszteséget okoz, azt mondani se kell. Kitű-

nik ez különben abból a nyilatkozatból is, a melyet ma Perjéssy László kamarai titkár tett a Délmagyarország munkatársa előtt, a ki meginterjuvolta ez ügyben:

— Igazuk van azoknak a szegedi kereskedőknek, — mondotta a kamarai titkár, — akik panaszkodnak az alkalmi áru-üzletek elszaporodása ellen. A kamara minden alkalommal ellenzi az ilyen jog kiadását. De ez az I. foku iparhatóságtól függ. Igaz ugyan, hogy az ipartörvény szerint az iparhatóságnak nem lenne szabad alkalmi árusítóknak az iparjogot a kamara megkérdezése nélkül kiadni, *de igen gyakran kiadja anélkül.* Ezen árusítóknak még abban az esetben sem, ha iparjogot kaptak, *nem szabad kitenni azt a jelzést, hogy: alkalmi vétel.* Ezt tiltja az ipartörvény 51. paragrafusa. *Az ilyen árusítókat, kihágásért től kell jelenteni a rendőrségnél.* Különben a kamara közbe fog járni, hogy az iparhatóság több ilyen engedélyt ne adjon ki, mert ezáltal valóssággal megbénítja a szegedi kereskedelmet.

Az iparhatóság, úgy látszik, ezzel nem igen törődik.

EDISON MOZISZINHAZ

Csekonics és Feketesas-utca sarkán. □

Igazgató: HELTAI JENŐ.

Csütörtök és pénteken

Zigomár

I. és II. rész

A figyelők. Humoros.

Az őrnagy kalandja. Vigjáték.

Téli sport Svájcban.

Természetes fölvetel.

Szombat és vasárnap

Itt először!

Itt először!

Zigomár

III. része.

Tiszta levegő. — Kényelmes ülések. — Szenzációsan tiszta képek. — Az előadások kezdete d. u. 5, este 7 és 9 órakor.

Helyárak; Császádi-páholy 6 K, páholyzék 1.20 K, I. hely 1 K, II. hely 70 f., III. hely 40 f.

Délmagyarország

előfizetési ára Szegeden:

egy évre . . . 24.— kor.
félévre . . . 12.— ”
negyedévre . . . 6.— ”
egy hónapra . . . 2.— ”

Megnyílt az első lóhus-üzlet.

— Szétkapkodták a lóhus-árukat.

— Látogatás a lóhus-üzletben. —

(Saját tudósítónktól.) Néhány héttel ezelőtt Goldstein Farkas debreceni vendéglős Szeged város tanácsához beadványt nyújtott be, amelyben lóhus-mészárszék megnyitására és egy nyolcszáz ember befogadására szolgáló népkonyha létesítésére kért engedélyt. Annak idején ismertettük ezt a beadványt, amelyből kitűnt, hogy Goldstein leginkább a proletár tömegekre bázisozza vállalkozását, akiket lóhusból készült ebéddel olcsó pénzért traktálna a népkonyháján.

Hogy mi lett ezzel a beadvánnyal, nem tudni, annyi azonban tény, hogy a tanács még nem foglalkozott vele. Most *lóhusmészárszék nyílt meg Szegeden* — ez az első — amelynek ugyancsak egy debreceni lóhus-vállalat a tulajdonosa, de ehez Goldstein Farkasnak semmi köze nincs. Ugy történetet a dolog, hogy Goldstein bácsit megelőzték a konkurrensok, akik bizonyára a lapokból értesültek az ő tervéről.

Váratlanul és meglepetésszerűen nyílt meg a lóhus-üzlet a Mérey-utcában, ahol kora reggel apró gyerekek rózsaszínű röpcédulákat osztogattak a járó-kelőknek. A röpcédulán ez a szöveg olvasható:

LÓHUS MÉSZÁRSZÉK MEGNYITÁS.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség becses tudására hozni, hogy

Szegeden, Mérey-utca 6a. sz.

lóhusból készült kolbász, virstli, szafaládé, parizer és szalámit, ugyszintén

friss lóhus kimérést nyitottunk.

ÁRAK:

1 klg. friss lóhus	80 fill.
1 klg. szalámi	1.20 fill.
1 klg. kolbász	1.20 fill.
1 klg. parizer	1.20 fill.
1 klg. koszoru kolbász	1.20 fill.
1 drb virstli	5 fill.
1 drb szafaládé	5 fill.

Csak elsőrendű friss hus és ezekből készült cikkek lesznek elárusítva. — Tiszta és pontos kiszolgálást biztosítva, magunkat a nagyérdemű közönség szíves pártfogásába ajánljuk

kiváló tisztelettel

Debreceni lóhus vállalat.

A röpcédulák hatása váratlan volt. Kora reggeltől késő délután egész népvándorlás indult meg a lóhusüzletbe. Álmodni se merték volna a hentesek, hogy akkora kelendősége lesz Szegeden a lóhusnak. De maga az árusító, *Sulyok Mátyás* hentes, akinek azelőtt Felsővároson volt üzlete, se hitte volna, hogy annyira megrohanják majd az első lóhus-transportot. Mert a röpcédulán felsorolt lóhus-áruk nem itt készülnek még, Debrecenből hozzák.

Dél tájáig elfogyott 500 pár lóhus-virstli, 50 kilogram lóhus-kolbász, 40 kilogram lóhus-parizer és 400 darab szafaládé. Kora délután már *kifogyott minden*, üresen maradt a bolt, de azért még folyvást jöttek a vevők:

— Kaphatok egy kiló szalámit?

— Kérek öt pár virstlit.

— Van még kolbász?

A felelet minden kérdésre rövid szócska volt csupán:

— Nincs.

De a tulajdonosnő — szép fiatal asszony — édes csengésű hangon, mintegy vigasztalásképp hozzátette:

— Holnap délelőtt minden lesz megint. Több jön majd a vasuton.

— A vasuton? — kérdezte munkatársunk, aki belátogatott az üzletbe.

— Igen, hiszen Debrecenből hozzák.

— No igen, de nem romlik meg az uton?

— Ó, ki van zárva. Olyan friss minden áru, mintha rögtön a gyárból hoznák.

— Hát szóval nagyszerűen bevált a lóhus?

— Ó, de mennyire. Nem is hiszi kegyed, mi volt itt máma. Valóságos bucsujárás.